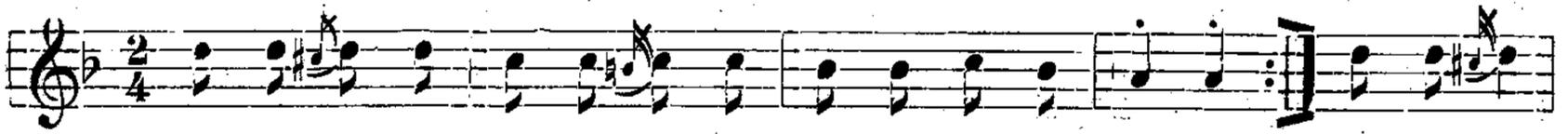

III. Milý.

228.

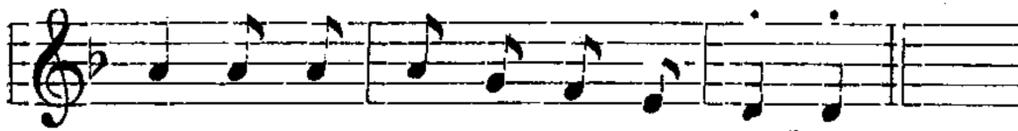
Z Březové.

Keď si počne dievča vo-liť, hneď si o-na frn-ká: vťup-ný a
mo-siľ by to šo-haj-ko byť, a by zaň-ho i-šla,

u-pri-mný, ten šo-haj-ko švárný, tá dí-ven-ka py-šná, čo by zaň-

ho i-šla, za to-ho šo-haj-ka.

(Srovn. »Kdož jste boží bojovníci.«)

229.

Od Val. Meziříčí.

A dyž já vý-jdu na ko-pec a roz-pu - stím svůj hlas,

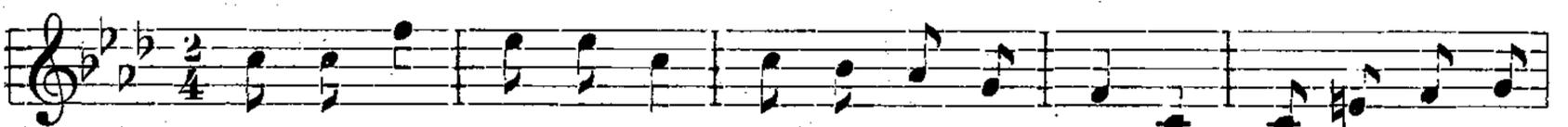
u - sly-šíš mňa, má mi-lá, a - le mňa ne-po-znáš.   znáš.

A dyž já výjdu na kopec a rozpustím svůj hlas,
uslyšíš mňa, má milá, ale mňa nepoznáš.

A ja bych ťa poznała po tvém pěkném hlasi,
že sa ten tvůj hláseček daleko roznáší.

230.

Od Brodu.

Ma - lí - ři, ma - lí - ři svě-ta ši-ro - ké-ho, vy-ma-ľuj-te

mo je-ho mi - lé - ho.